sygn. akt: **D 8/23**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący:	radca prawny **Jerzy Piskorski**
Sędziowie:	radca prawny **Paweł Cegiełko - sprawozdawca**
	radca prawny **Olimpia Marcewicz-Kochnio**
Protokolant	Joanna Kowalska

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.

sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…)ur. (…)r. w (…), adres zam. ul. (…)

obwinionej o to, że

w dniu (…)w (…) woj. (…) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki (…) nr rej. (…)znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się (…) w wydychanym powietrzu, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt. (…),
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców

Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

I. Uznaje Obwinioną radcę prawną (…)**winną tego, że:**

w dniu (…)roku w (…) woj. (…) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki (…) nr rej. (…)znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się (…) w wydychanym powietrzu, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt. (…),
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

i za ten czyn na postawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionej radcy prawnej (…)karę nagany.

II. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnej (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.842,50 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset czterdzieści dwa złote 50/100).

Przewodniczący	Członkowie	
……	……..	……
r.pr. Jerzy Piskorski	r.pr. Paweł Cegiełko	r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio

Sygn. akt D 8/23

Uzasadnienie

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie we wniosku o ukaranie z dnia (…)r., w sprawie prowadzonej pod sygn. akt RD-(…), zarzucił radcy prawnemu (…), „że w dniu (…)roku w (…) woj. (…) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki (…)nr rej. (…) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się (…) w wydychanym powietrzu, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…), tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).”

W trakcie dochodzenia zostało ustalone, że Sąd Okręgowy w (…) wyrokiem z dnia (…)r., wydanym w sprawie o sygn. akt (…), uznał radcę prawnego (…)za winną tego, że w dniu (…)roku w (…)woj. (…) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki (…) nr rej. (…) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się (…) w wydychanym powietrzu, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn wymierzył jej karę 50 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 zł, orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne na rzecz (…)w wysokości (…) zł.

Pismem z dnia (…)r., radca prawny (…)skierowała do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniosek o wydanie orzeczenia i wymierzenie za zarzucany czyn dyscyplinarny, przez okręgowy sąd dyscyplinarny kary upomnienia, bez przeprowadzenia dowodów (k. (…)), do którego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nie przychylił się (k. (…)).

Z kolei przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym obwiniona wniosła o wydanie orzeczenia i wymierzenie za zarzucany czyn dyscyplinarny, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, kary nagany (k. (…)), któremu Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie nie sprzeciwił się (k. (…)).

Na rozprawie w dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniósł o zmianę kwalifikacji prawnej zarzucanego obwinionej czynu i przyjęcie, że czyn ten wypełnił znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu (…)roku w (…)woj. (…) radca prawny (…) kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki (…) nr rej. (…) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się (…) w wydychanym powietrzu (wyrok Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r., sygn. akt (…)na k. (…) wraz z uzasadnieniem na k. (…)), czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za ten czyn została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt (…) (powołany wyrok na k. (…)).

Przyczyną spożywania przez obwinioną alkoholu przed momentem popełnienia czynu była jej trudna sytuacja prywatna i zawodowa (uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r., sygn. akt (…)na k. (…)i wyjaśnienia obwinionej na k. (…)), będąca

wynikiem ciężkich chorób matki i ojca obwinionej oraz śmierci dziecka obwinionej, a także będąca następstwem konfliktowego zdarzenia w miejscu pracy obwinionej w dniu popełnienia przedmiotowego czynu (wyjaśnienia obwinionej na k. (…)). Ze względu na opisaną sytuację, obwiniona pozostaje pod stałą opieką lekarza psychiatry (wyjaśnienia obwinionej na k. (…)).

Przypisany obwinionej czyn miał charakter incydentalny. Obwiniona nie była wcześniej karana sądownie ani dyscyplinarnie. W miejscu zamieszkania posiadała pozytywną opinię. Nie była osobą uzależnioną, nadużywającą alkoholu. W środowisku rodzinnym oraz lokalnym funkcjonowała zgodnie. Stale pracowała zarobkowo (uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…) r., sygn. akt (…)na k. (…)). W trakcie postępowania karnego obwiniona urodziła drugie dziecko (uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r., sygn. akt (…)na k. (…) i wyjaśnienia obwinionej na k. (…)). Od (…) r. obwiniona faktycznie nie wykonywała zawodu radcy prawnego (wyjaśnienia obwinionej na k. (…)). W (…)r. obwiniona przeszła kurs reedukacyjny w zakresie problematyki przeciwalkoholowej i przeciwdziałania narkomanii w (…) i uzyskała pozytywne orzeczenia lekarskie i psychologiczne stwierdzające brak przeciwwskazań do kierowania pojazdami (wyjaśnienia obwinionej na k. (…)), a w (…)r. obwiniona odzyskała prawo jazdy (wyjaśnienia obwinionej na k. (…) i zdjęcia dokumentu prawa jazdy na k. (…)).

Obwiniona radca prawny (…)przyznała się do winy. W przebiegu postępowania dyscyplinarnego nie kwestionowała istotnych okoliczności i okazała skruchę. W swoich wyjaśnieniach odnosiła się przede wszystkim do okoliczności towarzyszących czynowi, takich jak trudna sytuacja życiowa, współpraca z organami ścigania i wymiaru sprawiedliwości oraz jej pozytywna postawa po popełnieniu czynu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym zwłaszcza ustalonego stanu faktycznego odzwierciedlonego w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego w (…) z dnia (…)r., sygn. akt (…), wina obwinionej, ani okoliczności czynu nie budzą wątpliwości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje.

Radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej w szczególności za postępowanie sprzeczne z godnością zawodu (por. art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych). Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego, jako zawodu zaufania publicznego, jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Przy czym radca prawny jest obowiązany dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działaności publicznej i w życiu prywatnym (por. art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego).

Zachowania radcy prawnego naruszające godność zawodu nie zostały enumeratywnie określone, ani skatalogowane w zamkniętej liście. Ocena konkretnego zachowania radcy prawnego z punktu widzenia naruszenia godności zawodu uzależniona jest w każdym przypadku od ustalonego stanu faktycznego. Jednak powszechnie przyjmuje się, że popełnienie przez radcę prawnego przestępstwa stanowi naruszenie godności zawodu. W niniejszej sprawie dyscyplinarnej mamy do czynienia z takim właśnie przypadkiem popełnienia przez radcę prawnego przestępstwa.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela, co do zasady, takie stanowisko, że popełnienie przez radcę prawnego przestępstwa stanowi naruszenie godności zawodu radcy

prawnego. Zawód radcy prawnego jest bowiem nie tylko w ogólności zawodem zaufania publicznego, od którego przedstawiciela można rozsądnie wymagać m. in. nieskazitelnego charakteru, o którego braku może świadczyć skazanie za przestępstwo, zwłaszcza popełnione umyślnie. Zawód radcy prawnego jest przede wszystkim jednym z nielicznych zawodów wykonywanych w celu ochrony prawnej interesów podmiotów, na rzecz których jest wykonywany. W demokratycznym państwie prawnym, interesy prawne podmiotów mają najwyższe znaczenie, dlatego od radcy prawnego wymaga się zachowania staranności wynikającej z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego (por. art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych). Podkreślić należy, że rota ślubowania składanego przez radcę prawnego obejmuje z jednej strony, zobowiązanie do postępowania godnego i uczciwego, kierowania się zasadami etyki radcy prawnego i sprawiedliwości, a z drugiej strony, zobowiązanie do przyczyniania się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (por. art. 27 ust. 1 ustawy o radcach prawnych). Ze względu m. in. na to drugie zobowiązanie, radca prawny powinien przestrzegać porządku prawnego, zwłaszcza wystrzegać się popełnienia czynu karalnego. Dlatego, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, dopuszczenie się przez radcę prawnego czynu karanego przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w postaci kierowania pojazdem w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, należy uznać za naruszenie przez radcę prawnego godności zawodu.

Ocena czynu przypisanego obwinionej radcy prawnemu (…)dokonana została z punktu widzenia naruszenia godności zawodu radcy prawnego. Swoim zachowaniem polegającym na umyślnym popełnieniu przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, radca prawny (…)mogła bowiem nie tylko doprowadzić do zdyskredytowania jej w opinii publicznej, ale przede wszystkim podważyła zaufanie do zawodu radcy prawnego. W realiach tej konkretnej sprawy nie można jednak pominąć istotnych okoliczności towarzyszących popełnieniu deliktu dyscyplinarnego w postaci trudnej sytuacji życiowej obwinionej. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, śmierć dziecka i ciężka choroba rodziców, chociaż nie usprawiedliwiają popełnienia przypisanego obwinionej czynu, to w sposób istotny wpływają na stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Dlatego rozpatrując czyn obwinionej jako przewinienie dyscyplinarne oraz uwzględniając powyższe ustalenia i rozważania, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał nieznaczny stopień winy radcy prawnego (…)oraz nieznaczny stopień szkodliwości czynu obwinionej dla zawodu radcy prawnego. Z tych względów, na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74(1) ustawy o radcach prawnych, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny mógł przystać na wniosek obwinionej o wymierzenie kary nagany, której nie sprzeciwił się Rzecznik Dyscyplinarny. Przy uwzględnieniu dwóch okoliczności łagodzących odpowiedzialność obwinionej, w postaci, po pierwsze, tego, że czyn obwinionej nie został popełniony w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego i po drugie, tego, iż obwiniona po raz pierwszy dopuściła się popełnienia deliktu dyscyplinarnego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za odpowiednią reakcję wymierzenie obwinionemu kary nagany (por. art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych). Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego tak orzeczona kara stanowi pełną realizację dyrektyw wymiaru kary, tj. uwzględnia stopień winy i szkodliwości czynu oraz okoliczności jego popełnienia, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz oddziaływanie na świadomość prawną.

Orzekając o zwrocie kosztów postępowania przez obwinionego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, uwzględniono ich zryczałtowany charakter i ustawową

zasadę, zgodnie z którą w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony (por. art. 70(6) ust. 1 i 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych i § 1 ust. 1 pkt 1, ust. 2 i § 3 ust. 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. ws. Określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego).

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w orzeczeniu.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70[4] ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie - w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący: Członkowie:

……	……..	……..……
r.pr. Jerzy Piskorski	r.pr. Paweł Cegiełko	r.pr. Olimpia Marcewicz-Kochnio